

1. mjesto

Domovina, to se srcem izgovara

“Čovjek samo srcem dobro vidi. Bitno je očima nevidljivo...”, riječi su iz jedne od najpoznatijih knjiga svijeta, riječi su iz Malog Princa, a mene podsjetiše na moju domovinu, Bosnu i Hercegovinu... Domovina se srcem gleda, srcem se sluša, srcem se izgovara, bitno je očima nevidljivo... I gledam je srcem, i slušam je srcem, i sve ono što ona jeste izgovaram srcem...

Srcem izgovaram njeno ime, svaki njen pedalj iz atlasa, sa geografske karte. Srcem govorim o njoj gdje god da jesam. Izgovaram srcem sav ponos jer sam njeno dijete, izgovaram srcem svaku riječ njenog jezika, srcem izgovaram smijeh ispod njenog neba, najljepše plave boje, i suzu kad je trenutak donese.

Meni je domovina moja majka, moj otac, brat, nana, prijateljica iz školske klupe, meni je domovina moja učiteljica, sve ih srcem izgovaram. Svaki dan kad se završi, a ja se vratim u roditeljski dom, srcem izgovaram zahvalnost što dom imam. Kad učim historiju svoje domovine, izgovaram je srcem jer je ona zalag budućnosti moje. Kad čitam njenu književnost, izgovaram je srcem jer je ona ljepota. Kad putujem svojom domovinom, od Save do mora i od Une do Drine, srce mi izgovara radost zbog svake slike njene neprocjenjivosti, zbog mira koji osjećam dok upijam slike rijeka, planina i mora...

Domovina, to se srcem izgovara i nikako drugačije jer ona srce jeste. Srcem su o njoj govorili i meni, zato danas znam da duh i veličina njenih naroda prerasta njene granice, da sve posebnosti koje posjeduje nikako nisu mjerilo u kilometrima koji joj od ovog planeta pripadoše. Srcem su izgovarali i odgoj za mene i moje vršnjake, zato ja danas vjerujem da ćemo znati biti dobri sinovi i kćeri svoje domovine. Vjerujem da ćemo srcem kazivati znanje, da ćemo srcem u svijet slati samo najljepše slike o svojoj domovini.

Vrijeme koje oči vide jeste teško, možda turobno i crno, ali domovina, to se srcem izgovara, osjeća i živi.

Srcem izgovaraju ponos svi oni ljudi koji su mogli otići, a ostali su. Srcem izgovaraju ljubav svi oni ljudi koji se bore protiv siromaštva. Srcem izgovaraju znanje svi oni ljudi koji svakodnevno odlaze na posao, podučavaju, liječe, grade i nekako spajaju kraj s krajem. Srcem izgovaraju vjeru svi oni ljudi koji mole za bolje sutra, za mir, za napredak. Srcem izgovaraju zahvalnost svi oni ljudi koji znaju da je domovina identitet i jezik, glavni grad i svaki gradić koji se ušuškao u dolinu rijeke ili podnožje planine. Srcem izgovaraju mir dok slobodni hodaju ulicama, dok im pahulje snijega ljube lice ili im sunce upisuje bore iskustva, spoznaje, prolaznosti ili samo bore smijalice.

Srcem se izgovara miris domaćeg hljeba, okus baklave, cvijeće u avliji i raširene ruke koje me dočekuju na kućnom pragu, to je moja mala domovina. Srcem se izgovara i pasoš koji s osmijehom dam cariniku kad ulazim u svoju veliku domovinu...

Hvala Bogu što je imam, žuto – plavu, zvjezdanu, divnu i milu, najljepšu na svijetu!